

For at give ærede Medlemmer af Tinget, der maaske ikke ere ganske à jour med Forholdene, et Indtryk af, hvad der forstaaes ved en Regnskabsret, skal jeg nævne nogle af de vigtigste Artikler i den belgiske Regnskabsret i dens nuværende Form af 1846. Den har i dette Europas mest konstitutionelle Land virket til udelukkende Tilfredshed. I Virkeligheden er den af ældre Dato og er efterlignet af forskellige konstitutionelle Stater i Europa. Dens Grundregler følges nu overalt undtagen i de Lande, der staa tilbage i deres Udvikling og ikke have ofret denne Sag nogen Interesse. Det bestemmes der, at Regnskabsretten bestaar af en Præsident, 6 Raader og 1 Retsskriver. De udnævnes hvert 6te Aar og kunne afskediges af Repræsentantkamret, altsaa det belgiske Folketing. Regnskabsretten har det Hverv at undersøge og endelig afgøre Statsforvaltningens Regnskaber. Den skal vaage over, at ingen af Budgettets Udgifter overskrides, og at ingen uberettiget Overførsel finder Sted. Den kan fordre sig tilstillet alle fornødne Erklæringer og Aktstykker og hvilke som helst Oversigter og Oplysninger med Hensyn til Indtægt og Udgift af Statens Midler. Den træder tillige i direkte Forbindelse med enhver regnskabspligtig Embedsmand i Staten, et Punkt, som jeg vil bede ærede Medlemmer fastholde. Opdages der Fejl i Regnskaberne, skal den udtrykkelig paatale dem. Endvidere er der den meget vigtige Bestemmelse, at ingen Anvisning af Statsmagten maa efterkommes, medmindre den er forsynet med Regnskabsrettens Paategning. Der kommer saa nogle Tillægsbestemmelser, som jeg ikke i dette Tilfælde skal fremhæve. Regnskabsretten skal endvidere forsyne alle Obligationer med sin Paategning, saaledes at ingen Obligation kan udstedes, førend Regnskabsretten, der er valgt af Folketinget, har paategnet den. Endelig skal jeg blot fremhæve, at Regnskabsretten ogsaa har Opsigt med de Pensioner, der paahviler Statskassen. Endvidere kan Forandring i Rettens Fremgangsmaade kun ske med Samtykke af det belgiske Folketing. Hvis man nu vil gennemgaa Hovedtankerne i de Paragraffer, jeg løselig har nævnt, er det disse. I de fleste konstitutionelt sty-

rede Stater er det Meningen med Regnskabsretten, at Revisionen skal adskilles fra Administrationen. Dernæst skal Revisionen gaa over til et Kollegium, der udnævnes af Rigsdagen, hvorved altsaa Revisionen henlægges under den bevillende Myndighed i Stedet for, at den nu er henlagt under Administrationen. For det tredje kan Regnskabsrettens Kendelse appelleres til Højesteret, der udtaler sig om dens Form. Sagen vises saa tilbage til vedkommende Rigsdagsudvalg, idet Højesteret ikke er nogen bevillende Myndighed og dens Domme altsaa heller ikke Bevillinger. For det fjerde er det Grundtanken i de forskellige Regnskabsretter, at Statskassen er utilgængelig for Administrationen, medmindre naturligvis vedkommende Minister paatager sig det personlige Ansvar for Anvisningen paa Statskassen. Endelig skal jeg som en Fordel anføre ved Regnskabsretterne, at Revisionen sker før Udbetalingen af Statskassen, og ikke, som det nu er Tilfældet, man først udbetaler Beløbet af Statskassen, hvorefter man reviderer og drøfter, hvorvidt Udgiften er rigtig eller ej. Jeg skal ikke komme langt ind paa Drøftelsen af disse 5 Grundtanker; men jeg skal dog ledsage dem med et Par Ord. Jeg skal ikke gennemgaa samtlige europæiske Statsforfatninger for at vise, hvorledes disse Grundtanker efterhaanden ere blevne gennemførte. Jeg skal blot fremhæve nogle enkelte Forhold. For det første, hvad det angaar, at Revisionen i de konstitutionelle Stater maa være adskilt fra Administrationen, vil jeg vise hen til de udførlige Drøftelser, der fandt Sted ved det ny tyske Riges Oprettelse i 1872. Det blev udtrykkelig udtalt, at Regnskabskontrollen er en Handling, der helt og holdent vedkommer den bevillende Magt. Det blev endvidere udtalt, at den administrative Revision er konstitutionelt ufyldestgørende. Endvidere kan den administrative Revision unnlade at bringe til den bevillende Myndigheds Kundskab Regeringsdispositioner, der i Virkeligheden burde være kendte af den. Det var i Tyskland i 1872; men allerede i 1822 træffe vi de samme Tanker udtalte i Norge og der førte ud i Livet. Administrationen har intet at gøre med Revisionen af den simple Grund naturligvis,